

heder at bevilge slettelse af noteringen og ophævelse af de særligt rådighedsbegrænsninger. Denne bestemmelse, der indeholdes i den nuværende lovs § 19, stk. 4, og som — navnlig i de senere år — har fundet anvendelse i adskillige tilfælde, har vist sig utilfredsstillende, idet den ofte giver anledning til en ubegrundet berigelse for ejeren.

Der har således i praksis foreligget adskillige tilfælde, hvor ejeren egenmægtigt har foretaget ændringer i bebyggelsen eller i ejendommens indretning, f. eks. ved indrettelse af ejendommen til erhvervsvirksomhed, hvorved boligen har mistet sin karakter eller er bragt op i et prisniveau, der ligger væsentligt over, hvad der i almindelighed vil være økonomisk overkommeligt for en arbejderfamilie. Uanset at sådanne ændringer i bebyggelsen i almindelighed vil være i strid med reglerne i lovens § 18, stk. 2 og 3, vil det ofte under hensyn til de uforholdsmæssigt store omkostninger og det samfundsmæssige værdispild være betænkeligt at kræve ejendommens tidligere tilstand reableret, og man er derfor gået med til ejendommens frigørelse, hvilket som regel er forbundet med en betydelig økonomisk gevinst for ejeren.

I de i § 19 a, stk. 1 og 2, foreslåede nye bestemmelser søges der derfor tilvejebragt hjemmel for staten til ved ophævelse af noteringen m. m. at graduere den erstatning, der kan kræves indbetalt af ejeren som betingelse for tilladelsens meddelelse.

Bestemmelserne i det foreslåede ny stk. 1 svarer indholdsmæssigt i det væsentlige til bestemmelserne i den nuværende lovs § 19, stk. 4, der er foreslået ophævet (jfr. nærværende ændringsforslags nr. 9), men affattelsen er ændret redaktionelt. Ved de foreslåede nye bestemmelser er som et forhold, der kan begrunde slettelse af noteringen, særligt fremhævet tilfælde, hvor ejendommen ikke længere kan anses for egnet til opretholdelse som arbejderbolig. Det i forslaget fastsatte vilkår, hvorefter de i ejendommen indestående statslån skal indfries, er i overensstemmelse med hidtidig praksis. Bestemmelserne om opgørelsen af statens erstatningskrav er uændrede i forhold til bestemmelsen i den nugældende lovs § 19, stk. 4. Det foreslås dog, at den i loven fast-

satte rentes rente af de rentebeløb, der ikke tidligere er betalt, beregnes på grundlag af den i pantebrevet for vedkommende skyldforhold fastsatte rentefod, og at afløsningssummen kan kræves forrentet med 7 pct. p.a.

Bestemmelserne i det foreslåede ny stk. 2 tilsigter at give landbrugsministeren adgang til i særlige tilfælde som betingelse for en slettelse af noteringen at afkræve debitor en godtgørelse. Dette kan dog kun ske i tilfælde, hvor slettelsen af noteringen vil medføre en væsentlig økonomisk gevinst for ejeren.

Det foreslåede nye stk. 3 svarer til bestemmelsen i § 1, nr. 5, i det oprindelige lovforslag.

Til nr. 11.

Ændringsforslaget er en konsekvens af forslagens nr. 8 (den foreslåede ny § 18 b).

Til nr. 12.

Ændringsforslaget er dels en konsekvens af forslagens nr. 6 (den foreslåede ny § 18, stk. 2), dels af teknisk karakter.

Til nr. 13-17.

Ændringerne er af teknisk karakter.

Til nr. 18.

Da lovforslagets vedtagelse tidligst vil kunne finde sted i slutningen af marts 1967, vil bestemmelsen i 2. punktum ikke få betydning, og det foreslås derfor, at bestemmelsen udgår. Den ændrede formulering af 1. punktum er af redaktionel karakter.

V. forslag til lov om udlån til sammenlægning, supplerings samt oprettelse af jordbrug m. m.

Af et *mindretal* (H. C. Toft, Chr. R. Christensen, Burgdorf og Niels Ravn):

Til § 1.

1) Paragraffen udgår.

Til § 2.

2) I nr. 1 ændres „35 mill. kr.“ til: „9 mill. kr.“